

מד.

פרוטוקול מס. 15 ד'

מישיבת ועדת הכלכלה
התקיימה ביום ג', ט"ז בשבט, תשט"ו - 8.2.55 בשעה 11.00

ב י ר כ ה י ם

חברי הוועדה:
א. כהן - יו"ר
י. אורי
ט. לביא
ע. מייסון
י. ביצני
ט. פרלסטיין

מוזמנים:
מר כהנא
מר קאופמן } מטעם מינהל המים

מר גוטבלדן - היועץ הטכני של משרד החקלאות;
מר שלגי - מטעם משרד המספטים.

סדר-היום: המסך הדיון בחוק מדידת מים, תשט"ו-1954.

עיני דבר א. כהן: אני פותח את הישיבה.

(היו"ר קורא את הטעיפים) טעיפים 7 ו-8

י. אורי: בטעיף 7(א)(1) נאמר "...על אף כל הסכמת אחר בעניין זה". אני מבקש לשאול: על יסוד מה מתבטל ההסכמת?

בטעיף קטן (2) נאמר כי המו לא יביא לידי העלאת מחיר המים ולא בהסכמת הצרכן - כיצד יכול המזרח כצרכן להתערב בעניין?

ט. פרלסטיין: אני מבין שחל כמון שינוי יסודי, ואם ביהן צו לפי טעיף 6 הרי כל הסדר שהיה נהוג קודם לכן בטל ופבוטל. לכן נראה לי כי הטעיה "על אף כל הסכמת אחר בעניין זה" הן מיותרות ואני מציע למחקן.

באשר קיימת צורך הרביקטיבי להעלות את מחיר המים, יקבעו זאת הגורמים המעוניינים. ולמה נאמר כמון "בהסכמת הצרכן"? האם חברת החשמל מקבלת את הסכמת צרכניה לפני שהיא מעלה את התעריף?

כן עלי לציין שטעיף קטן (3) אינו נראה לי.

מהי כוונת חוק זה ומה הוא בא לתקן?
קודם לכן אפשר היה לטעון שיש כל כמה שדנו, ואילו עתה בא החוק ונוסח
שיש לתת את המים במדידה, ויכול לקרות שהרשות המוסמכת תקבע שפלוני
או אלוני אינו יכול לקבל כמות מים מעל למכסה מסוימת. לפי סעיף זה
נראה לי כי הצו לא ישיג את המטרה לה הוא מתכוון.

ש. לביא: מה פירוש המונח "מסוייג" הטופיע בסעיף 26?

מר כהנא: מסוייג לשמיה ולא להטקטה או להיפך.

כל ההסגות נובעות מפקוד האחד, שזהו חוק
למדידת מים בלבד, ואין הוא קובע או מגדיר כל דבר אחר. החוק מסוייב
להתקין מודדי מים בכל מקום שמטרידה ממשקת מים, וכי כל נזק לא יכול
להיגרם לצרכן מהתקנת המדידה, פרט לנזק האחד - שהוא חייב למדוד ולהתקין
ולשאת בהוצאות ההתקנה. אין לכך כל קשר עם מחירי המים, פרט לקטר האחד -
שהתקנת המדידה לא יכולה להביא לעליית המחיר. אין החוק יכול לשנות
את המסגרת הכלכלית של הצרכן לגבי המים. גם יהיו חילוקי-דעות בנדון -
יובה העניין לבוררות.

ש. פרלשטיין:

לי היה הרשע הכרוך שהסעיף נוסח בדיוק
ההיפך. בחוק נאמר שמחיר המים ישולם לפי
יחידת הכמות, ולפיכך יצטרכו לקבוע כמה יעלה כטר מעוקב מים לפי החישוב
הקודם שהוא שילם, ויצא שכל אחד ואחד ישלם מחיר אחר לקוב מים.

מ. וילנר:

לי נדמה שהכוונה המוצהרת של החוק היא
לא להעלות את מחיר המים, וסעיף זה בא
להבטיח זאת. המדובר הוא שאי-אפשר יהיה להעלות את המחיר בגלל התקנת
המדידה, ומה שמציע חבר-הכנסת פרלשטיין הוא לפרוץ את המחסום הזה.

מני מציע כי בסעיף 7(א)(1) ייגמר, טשהסדר
החדש יונחה אך ורק בהסכמת הצרכן. תיקון דומה מציע גם בסעיף 2.

מר שלגי:

רצוני להבהיר את האמור בסעיף 7(א)(1).
בסעיף 2 נאמר "לא יספק אדם מים, אלא
במדידה", ובא סעיף זה נוסח שאת המורה המים ישלמו לפי יחידה. כל דבר
לא נאמר כאן לגבי המחיר; מה יהיו המחירים קובעים סעיפים אחרים.
המלים "על אף כל הסכם אחר בענין זה" באים לסלק כל טענות, כיוון
שיש דרכים שונות לעקוף צו על-ידי הסכמים קודמים ואנו רוצים להבטיח זאת.

מר כהנא: רצוני לציין כי מפקד שנערך בשנת 1953
הנחה שרק 30% מהמים נטכרו במדידה.

מר גוטבלד:

סעיף זה אינו חל על עיריות. הסעיף בא
לפתור בעיה שהחוק עצמו יוצר אותה, כי הוא
מטיל חובה לספק מים לפי מדידה, ופירוש הדבר שהוא מכביט שינוי בהסכם
קיים. אם היתה מדידה קודם לכן - אין החוק מתערב בזאת. החוק בא
לקבוע קונברסיה של המחיר הקודם שלא היה לפי מדידה, ולעשותו
עתה לפי מדידה.

פסקה 2 טענה הסבר כי היא מתכוונת למקרים
בהם היתה מדידה לפני החוק. יכול להיות מקרה לפיו היתה ממשקת מים
לפי מדידה למספר צרכנים, ויש לפתור את הבעיה כיצד ייקבע המחיר. סעיף
זה נוסח לכן כי במקרים שהיתה מדידה אי-אפשר לקבוע מחיר אחר אלא בהסכמת
הצרכן.

ש. לביא:

האם לא יתכן שתבוא דרישה להשתתפות במפעל,
וזאת כבלי להעלות את המחירים?

מר כהנא: לבעיה זו אין קשר לסעיף זה.

ש. פרלסטיין:
אם אני מקבל את ההנחה שעייף (2) קובע רק זאת
שהחזיר לפי הסדירה אינו יכול להשתנות לאחר
קבלת החוק, הרי מכאן אני יכול לפרש כי לגבי מעייף (1) לא מוכרחה להיות
קונברסיה. מטעם שלי מעייף (1) אין הוא קשור בחזיר ששילח קודם לכן.

ע. טייטלבוים:
אני מבינה שחוק זה בעיקרו הוא לפנוע בזכויות
במים. אני שואלת לכן, כיצד אפשר לפנוע שיטות
טופרו במים בטעות של מסק עצמאי סגור, שהוא למעשה טסק המים? אני סבורה
שעלינו למצוא פתרון גם לבעיה של שמירה על סקורות המים בטסק עצמי.

ש. לביא:
השאלה היא אם חובת סדירות מים חלה גם על
אדם המספק בעצמו את המים.

היו"ר א. כהן:
חוק זה אינו יכול לפגוע את בעיית הבעלות
על המים; ענין זה שייך לחוק אחר.

מר גוטגלד:
חבר-הכנסת טייטלבוים טוענת לקיבור במים, ובעיה
זו תבוא על פתרונה בחוק אחר.

מר כהנא:
חבר-הכנסת פרלסטיין עורך בשאלתו את הבעיה,
שבמקום שהיתה סדירה קודם לכן סוגן הצרכן,
ואילו במקרים שלא היתה סדירה - הוא אינו סוגן. על שאלה זו ישיבו
היועצים המשפטיים.

מר שלגי:
עובדה היא כי במקרים שהיתה סדירה קודם
לכן יש קנה-מידה לקביעת המחיר הקודם, ואילו
במקום שהתשלומים היו לפי שיטה אחרת, קיימת שאלה כיצד לקבוע באופן מעשי
את המחיר. הממשלה מציעה בראש וראשונה כי הדבר ייקבע בהסכמת הצדדים,
וזו מתקבל על הדעת ביותר. אם הצדדים אינם יכולים להגיע לכלל הסכם -
הם יפנו לבוררות אשר תכריע בנדון.

היו"ר א. כהן:
אמנם אין לנו מדיניות להיכנס לבעיית מחיר
המים, אולם כיוון שהיא קשורה בטטרה של מניעת
בזבוז איננו יכולים לפסוח על כך.

מר כהנא:
כאשר אדם ידע שכל קוב מים נוסף שהוא מטמטס
בו עולה לו כסף, הוא יפחית את השימוש במים
ובכך תושג הטטרה של מניעת בזבוז.

ש. פרלסטיין:
אני מציע את הנוסח הבא: ניתן או לפי מעייף
6 - ישלם מחיר המים לפי יחידת הכמות.
(למחוק את המלים "על אף כל הסכם אחר בענין זה"); (2) היה מחיר המים
ערב שנת הצו מחושב ..... אלא על-ידי הסכם בין הצדדים או לפי מעייף 8.

מר שלגי:
יכול להיות מקרה לפיו טסק אדמה שייך לשלושה
אנשים והללו מטלמים עבור המים, לאחר סדירה
משותפת, 15 ל"י. לפי החלוקה של 5 ל"י כל אחד, בלי להתחשב כמה כל אחד
ואחד מהם צורך. הסדירה כראש שיחד הם צורכים 15 קוב, אולם לא ידוע
כמה קוב צורך כל אחד. לאחר הסדירה מטמטס אחד מהם צורך 8 קוב, השני -
4 קוב והשלישי - 3 קוב, אותו אדם אשר צורך 8 קוב וקודם שילם עבור
זאת 5 ל"י יכול לטעון שהוא רוצה להמשיך לשלם 5 ל"י ואיננו מסכים
להעלות המחיר. כיצד אפשר יהיה - למי הנוסח שמציעים - לטעון נגדו אחרת?

ש. פרלסטיין:
אם כן, יש למחוק את המלים "אלא בהסכמת הצרכן".
אם קיים צורך טובי-קטיבי להעלות את המחיר -
לא יכול הצרכן לומר שהוא מתנגד לכך.

הייתי מוכן לקבל את ההצעה בדבר מחיקת
המלים "על מן כל הסכמה אחר" ובלבד שנשנה
את הנוסח ונמסר: ישולם מחיר המים רק לשיחידת הכמות.

י. גורן:

אני מסכים להצעה.

ש. פרלסטין:

אני מבקש את סבסטי החוק לעיין
בהצעה ולהביא לנו נוסח מתאים.

י. גורן:

הנוסח הקיים נראה לי כיוון שהוא שומר
על כך שלא ישתמש ביותר מדי מים; הוא
מגן על הצרכן שלא ישלם יותר בגלל מיליון דרישה שרירותית, והוא מגן
גם על ספק המים שלא יהיו לו הפסדים.

ס. לביא:

אני מציע לו לחוק את סעיף (2) או לשנותה
תכלית שינוי לדעתו מספר לחוק אותה.

א. כהן:

ההצעה מתקבלת על הדעת.

מר גוטגלד:

סעיף 6 נוסף "השר רשמי לצוות על מספק
המים שלא במדידה לסיק במדידה", ואילו
סעיף (2) מדבר על מחיר מים שמדדו אותם קודם לכן. יש בכך מסווג מחירה,
כיוון שאי-מפטר לתת צו מדידה למי שכבר מודד. אני סבור כי כל התסבוכת
שלנו נובעת מכך.

א. כהן:

סעיף 2 מיון מדבר על מספק במדידה ולא
על הישוב למי יחידת הכמות.

מר שלגי:

זוהי מדידה מתעוררת שאלה נותרת לגבי
אספקת מים שהיתה עד כאן במדידה קולקטיבית,
נהגו סביב לפיצולה. עלינו לענות על הבעיה של מדידה קולקטיבית אשר
רוצים לפצלה ולהפכה למדידה אינדיווידואלית. מר שלגי טוען שיש להבטיח
כי במקרה כזה לא תוצל החברה את העובדה שהאנשים בעוניים במדידה
נפרדת. אילו רצו עד עכשיו - לא היתה חובה לתת להם מדידה מיוחדת,
ואילו רצו היתה החברה חייבת לתת מדידה נפרדת לכל אחד. בשאלת השאלה
אם חברת "סקורות", למשל, יכולה לבצל את החוק כדי לפצל
את המדידה הקיימת כדי שבעקבות הפיצול היא תוכל להעלות את המחירים?
השאלה אם יש לענות על בעיה זו בחוק.

א. כהן:

החוק מיון צריך להיכנס לפרטים אלה;
החוק מיון יכול לחפור את כל האפשרויות
שישנן. בסופו של דבר, במקרה של חילוקי-דעות, יש הגנה על-ידי בוררות.

מר כהנא:

אם אני יוצא מנקודת התסקפה שהחוק בא
להגן גם על האדמה של המוסקה יתר על המידה,
הרי לדעתי יש לתקן את סעיף 6 הנוסד, שהשר רשמי לצוות. לדעתי צריך
החוק לחייב מדידה. אני מציע להכיל על השר חובה של כתיב צו מדידה.

ש. לביא:

לי נראה שהסבסטיה דייקו כגון בלשונם.
סעיף 2 מדבר על מחיר המים מחושב לפי
יחידות, הפליט על מחיר מדידה. כאשר ניתן הכו הטחייב מדידה, יכול
להיווצר/במחיר עבור אותה כמות מחושבת. אם מדובר על מחיר מחושב -
ולא מחיר לפי מדידה - הרי שהעלמה מלגה יכולה להיעשות בלי הסכמת הצרכן.
אני מציע לכן שהסבסטיה יעיינו בהצעה.

י. גורן:

אני מציע את הנוסח הבא -

פ. פרלשטיין:

ניתן צו לפי סעיף 6 -

(1) ישולם מחיר המים רק לפי יחידת הכמות, ומחיר יחידת הכמות ייקבע על-ידי הסכם בין המדדים או לפי סעיף 8;

(2) היה מחיר המים ערב מתן הצו מחוסר לפי יחידת הכמות שנופקה - לא יביא מתן הצו לשום שינוי במחיר.

החוק אינו יכול לסנות את הסטטוס הקיים. אם יש צורך להעלות את המחיר מטעמים אובייקטיביים - אין לכך קשר עם חוק זה. איפה שהיה סטטוס של מחוסר - החוק אינו מטבח זאת. הנוסח שאני מציע - שאינו מספיק - חופך את האפשרויות הללו.

מר שלגי:

אני מוכן לקבל את התיקון בתוספת המלים: "אלא בהסכמת המדדים". את החוק יקבע בתוסף פורמליטיבי שלא צריך לחול שינוי - שום הכרח לא יוכל לסנות את העובדה הזאת ואנדר יהיה לשלם אחרת.

היו"ר א. כהן:

אני מסכים לנסוח שמציע חבר-הכנסת פרלשטיין בסעיף קטן (1). אשר לסעיף קטן (2) - אני רואה מספיק רבים בעקבות הנוסח הזה, כי הוא מקפיד את מחיר המים לגבי חלק של הצרכנים. הצו אינו קובע דבר לגבי המחיר, וכיוון שניתן צו כזה עבור יהיה לחברת "מקורות" בשום זמן לבנות ולעשות שינויים.

פ. פרלשטיין:

אני מסכים לסנות את הנוסח: היה מחיר המים ערב מתן הצו מחוסר לפי יחידת הכמות שנופקה, לא יביא מתן הצו לידי שינוי של אותו מחיר.

היו"ר א. כהן:

כיצד אתה מבדיל בין תביעה להעלאת מחיר לפי הצו לבין רצון מטוים?

פ. פרלשטיין:

סעיף טן (2) מדבר על מקרים בהם הזתה מדידה.

היו"ר א. כהן:

במקרים שיש מדידה - לא יינתן הצו.

מר גוטגלר:

אני מציע למחוק את סעיף 2, כי כוונתו לפתור בעיה שאינה קיימת.

ה. ח. ל. ט: סעיף קטן (1) יימחק;

סעיפים קטניה (2) ו-(3) יהיו סעיף אחד שהנוסח שלו יהיה: ישולם מחיר המים רק לפי יחידת הכמות, ומחיר יחידת הכמות ייקבע על-ידי הסכם בין המדדים או לפי סעיף 8.

אבי מביע כי בטעיף 6 במקום המלים
"הסך רשמי לצוות" יימסר - "יכורה הסך".

ס. לביא:

קיימת שאלה של ביצוע ומסרד החקלאות
אינו מוכן לכך.

מר שלגי:

בעיה זו תעמוד לבירור בחוק המים הכולל.

היו"ר מ. כהן:

חבר-הכנסת בר-יהודה הגיש בכתב את
הצעותיו. הוא מביע להוסיף לסעיף 7 סעיף (ב) חדש המוסר:

(ב) לפדות כל האמור בחוק במקום אחר, ייקבע על-ידי הסר
מינימום מים לצריכת כל אדם, המספיק למילוי תרכיב המיניים
היסודיים; אשר ישתלם כחידה שלמה ובמחיר כוזל לגבי כל תוספת
מים מעל ליחידת צריכה מיסית זו.

אם הצעתו זו לא תתקבל הוא מביע נוסח

אלטרנטיבי:

(ב) בגבולות המינימום, שהסר יקבע כמספיק למילוי תרכיב
המיניים היסודיים במים של כל אדם, תשתלם כל יחידת מים
מים במחיר כוזל לגבי כל תוספת מים מעל ליחידת צריכה
מיסית זו.

הנוסח של קיצוב ופיקוח על הכמות הוא
סחוף למטרת חוק זה.

מר שלגי:

לגבי סעיף 2 מביע חבר-הכנסת בר-יהודה
להוסיף סעיף קטן (ג) בנוסח הבא:

היו"ר מ. כהן:

(ג) מודדי מים יסופקו לצרכניהם על-חשבון הספק המים ללא
תמורת תשלום בעד השימוש בו או היטלים כמסויים אחרים
כל שהם.

רצוני להעלות בעיה ומבקש את המוסמים
לחנות דעתם בקשר לכך. בהתאם לחוק העיריות, יש לרשות המקומיות
זכות בלעדית לקבוע מסים, אלא שאנו מבטלים אותם לקבוע זאת לפי גזריתם
ולפי סוגיהם. מכך אבי לומד היקף על מים. בשכונה מסוימת יכול לדור אדם
ולו אחד-עשר ילדים, ואדם אחר שיש לו רק ילד אחד מולם טביב ביתו יש
גינת נוי. האם לא רצוי שנקבע אילו עקרונות שיש להתחשב בהם בקביעת
הסדר מדידת המים? לדעתי מחיר המים צריך להיקבע לפי גזריתם ולפי סוגיהם.
ס. פרלמטיין:
עין זה שייך לסעיף 9.

יש טעם ספורש בחוק המים הכללי המוסר
בדיוק את אשר אמר היו"ר. העניין שייך
לפוליסה של מחירי המים, ואילו חוק זה מדבר רק בעקיפין על מחירי המים.

מר גוטבלד:

חוק זה אינו מאפשר לקבוע שום פוליסה
סוציאלית או אקונומית גסה שנוגע למחירי
תוצאותיהם ההיבנה כלכלית על-ידי כך שכל צרכן ידע כמה עולה לו יחידת
מים. כל הצעה בדבר קביעת מינימום מינה בוגעת לענין של התקנת מודדים.
הדבר היחיד שיכול להיאמר כאן הוא, שיש לתת לחלק מהאוכלוסייה מודדי
מים ללא תמורה; כל דבר אחר אינו ניתן.

מר כהנא:

א.ד.

ועדת הכלכלה
8.2.55

רצוני לומר בכל לשון של בהירות, שהחוק הזה לא יחול על שום עירייה אלא על-כפי הטכנת שר הפנים; לא יינתן צו בלי הטכנתו של שר הפנים. שר הפנים יפקח על ביצוע של חוק העזר.

מה יהיה המחיר של מודרי הפנים?

היו"ר א. א. כהן:

מודר פנים יעלה כ- 30 ל"י עד 300 ל"י, בהתאם לגודלו. מודר ביתי, עם האינסטלציה, יעלה

מר כהנא:

60 ל"י.

הנוהג בעיריית תל-אביב הוא לא להוציא רשימן בניה אלא כאשר יש מודרי פנים. ליום מסלמים קיים דירוג, ומה שהצריכה יותר גדולה - המחיר עבור הפנים בהתאם לסד"א. יותר גבוה.

ש. פרלמטין:

מר שלגי:

בראה לי שהדרך הטובה ביותר היא לא להכניס לחוק את ענין מחיר מודרי הפנים.

היו"ר א. א. כהן:

החשובה כי בחוק הכולל תבוא בעיה זו על פתרונה אינה מספקת. אין כל התחייבות שחוק זה יבוא, ובדתיים אנו מוציאים מוחל ידנו חוק.

מר כהנא:

היא לא תבוא על פתרונה גם בחוק הכללי. בחוק הכללי נאמר שמהיה טובה לעשות פעולות

להסדרת העניינים.

היו"ר א. א. כהן:

אני סבור שעלינו לקבוע סוגי צריכה לפי אזורים לפחות לגבי עיריות.

מר קאופמן:

חוק זה בא לאמצע את השימוש במים. אפילו אם לא יהיה חוק נוסף בנוגע למחירים - חוק זה לבדו חוסך למדינה בערך 8 מיליון דולר, כיוון שאנו מעריכים את הכנסות שאנו מוסכים באמצעות חוק זה ב- 40%.

היו"ר א. א. כהן:

אני שומר לעצמי זכות הסתייבות בטעין 9.

שמענו כי בתל-אביב מספקים מודרים לבנינים חדשים, ולגבי בתים ישנים - יש לספק מודר לבית כולו ולא לחלדירה. מה יהיה הדין לגבי מספר צרכנים שיבקשו חישוב נפרד במקרה שהמדינה היא קולקטיבית?

מר קאופמן:

בירושלים יש מודר לכל בית, ויש שתי שיטות של חישוב. אחת - שבעל-הבית מסלם עבור המים והוא מחלק את התשלום לפי רצונו או רצון הצרכנים. השיטה השנייה היא, שהעירייה עצמה גובה את התשלום מהצרכנים, לאחר שהיא מחלקת את השימוש במודר בין הצרכנים או לפי מודרים פרטיים או לפי השיטה של מודרים. כל הדיירים צריכים לקבל את המודר ואי-מסר לעשות חישוב נפרד לחלק מהם.

ש. לביא:

האם "דברי ההסבר" הם חלק מהחוק?

ש. פרלמטין:

לפי ספק-דין של בית-המחוקק העליון, דברי ההסבר אינם חלק מהחוק.

ט. לביא:
אני מציע להכניס את הפסקה "הדרך שהחוק
הולך בה היא תשלוח לפי חכמות הנבחרת"
הכתובה ב"דברי ההסבר" - לגוף החוק.

ד. שלגי:
הדבר נאמר בטענין 2(א).

היו"ר א. כהן:
רצוני להעמיד להצבעה את הצעות חברי-
הכנסת בר-יהודה.

ט. פרלמטיין:
אני מציע לדון על הצעות בטענין 9.

מר גוטגלד:
הצעותיו של חבר-הכנסת בר-יהודה הן
בבחינת נושא חדש.

י. גורי:
אני מוכן לקבל את הצעותיו של חבר-
הכנסת בר-יהודה אבל במקומה; אם היא
אינה שייכת לחוק - נסיר אותה.

ט. פרלמטיין:
אני מציע כי ועדת הכנסת תכריע במסלל
את הצעתו של חבר-הכנסת בר-יהודה היא
נושא חדש.

הוחלט:
ההצבעה על הצעתו של חבר-הכנסת בר-יהודה
ועל הצעתו של חבר-הכנסת כהן בנוגע לסוגי צריכה
לפי מזורים - תיערך בישיבה הבאה.

טענין 7(ב) - בת קל

טענין 8

ט. פרלמטיין:
אני מציע לחוק את המלים "דבר כמות
המים שהצרכן זכאי לקבל", כיוון שבטענין
7(ב) נאמר כבר, שאין צפון המזון כדי לגבוע בזכותו של צרכן לקבל אותה
כמות מים שהיא זכאי לקבלה ערב צפון המזון.

מר שלגי:
לא יכולים להיות חילוקי-דעות אם קבעו
בהסכם את כמות המים שעליו לקבל. אבל אם
אין בהסכם פרט זה - יכולים להיות חילוקי-דעות.

מר קמפמן:
אם מישהו קיבל קודם מים לפי טעם ועתה
יש חוסר מים - צריך להיות גוף שיבדוק זאת.

היו"ר א. כהן:
האם אתם מעוניינים שהיה בוררות גם בנוגע
למחיר המים?

מר גוטגלד:
הדבר אינו חל על עיריות, ששם יש מספר
גדול של מקרים כאלה. המדובר כאן הוא
במספר מקרים מועט.

מר כהנא:
כדונת טענין 8(ב) היא, שיש מסקן על זכות
המים והוא ברור.

טענינים 8(א)-8(ב)-8(ג)-8(ד) - בת קל

הישיבה נבעלה בשעה 13.00.